

СЕКЦІЯ 3 - АНАЛІЗ І ОПТИМІЗАЦІЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТА ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ У КОНТЕКСТІ ДОСЛІДЖЕННЯ ТЕНДЕНЦІЙ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ТА СВІТОВОЇ ЕКОНОМІКИ

БОБРОВСЬКА О.В., студентка, НТУ «ХПИ», м. Харків

АЛЕКСАНДРОВА В.О., ст. викладач, НТУ «ХПИ», м. Харків

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІНВЕСТУВАННЯ В УКРАЇНІ

Сьогодні для здійснення перетворень в економіці України потрібні значні капітальні вкладення. Потрібно відзначити, що такі процеси, як структурне і якісне оновлення виробництва й створення ринкової інфраструктури відбуваються практично повністю шляхом і за рахунок інвестування.

Сучасні умови економічного розвитку вимагають проведення активної політики по залученню іноземних інвестицій. Від ефективності інвестиційної політики залежать стан виробництва, положення і рівень технічної оснащеності основних фондів підприємств, вирішення соціальних і екологічних проблем. Інвестиції є основою для розвитку підприємств, окремих галузей і економіки в цілому.

Вирішення багатогранної проблеми інвестування вдається не всім державам. Уряд часто першочерговим завданням бачить питання про джерела залучення фінансування, тоді як не менш важливим завданням є вирішення проблеми ефективного використання інвестицій, насамперед — визначення об'єкта, сфери вкладення, забезпечення умов для підтримання стабільного припливу інвестицій.

В Україні фактори, що впливають на процес інвестування, знаходяться в такому стані, що не можуть сприяти розвитку цього процесу. Однак світовий досвід свідчить, що вихід з кризи неможливий без збільшення обсягу інвестицій. Отже, активізацію інвестиційної діяльності гальмує економічна криза, а вихід з кризи без істотного збільшення капіталовкладень неможливий.

Відносини, які виникають при здійсненні інвестиційної діяльності на Україні, регулюються Законом України «Про інвестиційну діяльність» та іншими законодавчими актами

України та нормативно-правовими актами.

Для створення сприятливого інвестиційного клімату в Україні, щоб стимулювати іноземних інвесторів, перш за все, необхідно скасувати обмеження оподаткування реінвестованого прибутку і впровадити інвестиційний податковий кредит, ввести «податкові канікули» на термін 3-5 років для підприємств, які впроваджують нові технології та обладнання, звільнити від ПДВ і митних платежів імпортоване технологічне обладнання. Метою розвитку інвестиційної діяльності в Україні є створення привабливого інвестиційного клімату та розвиток інфраструктури інвестиційної діяльності для забезпечення сталого економічного зростання та підвищення життєвого рівня населення. вирішальну роль в інноваційних процесах відіграє підприємницький сектор, для розвитку якого в Україні досі не створено сприятливі умови. Крім того, борг «обмежує свободу дій» уряду в управлінні економікою, змушуючи його враховувати інтереси власників іноземного капіталу. Погіршує ситуацію збереження багаторічних проблем інвестиційного клімату України: недосконалість законодавчої бази, високий рівень корупції, тіньовий сектор, високі процентні ставки для кредитування.

Таким чином, за результатами роботи слід зазначити, що тільки інвестування в розвиток передових технологій, що здійснюється під контролем держави, дозволяє країнам вириватися вперед у світовому суперництві. Факт припливу капіталу економічне зростання не гарантує. Україні, як державі, що володіє великим економічним потенціалом, науковою базою, і прагне увійти до двадцятки лідерів, слід направити приплив іноземного капіталу в розвиток науково-технічного потенціалу (космічні проекти, атомні технології, авіабудування, кораблебудування, оборонні технології, дослідження в області High-tech, програмного забезпечення тощо). Предметом подальших наукових досліджень може бути визначення найбільш сприятливих регіонів та об'єктів інвестування; шляхи активізації вітчизняних інвесторів; способи застосування досягнень техніки в пріоритетних галузях економіки України (сільському господарстві, транспорті). Для поліпшення інвестиційного клімату необхідно забезпечити ефективне корпоративне законодавство, головним принципом якого є захист прав інвесторів, здійснити технічне переобладнання підприємств і звільнитися від атмосфери недовіри у відносинах партнерів по бізнесу.

Список літератури: 1. Закон України «Про інвестиційну діяльність» від 18.09.1991 р. №1560-ХІІ. 2. Данілов О.Д., Івашина Г.М., Чумаченко О.Г. Інвестування: Навчальний посібник. – К, 2001, 364 с. 3. Вінник О. М. Інвестиційне право: Навчальний посібник. - К.: Атіка, 2002. 4. Офіційний сайт Державного Агентства України з інвестицій та розвитку [Електронний ресурс: <http://www.in.gov.ua/>]

АЛЕКСАНДРОВА В.О , ст. викладач, м. Харків, НТУ «ХПІ»

ЛЕГОЦЬКА Ю.І, студент, м. Харків, НТУ «ХПІ»

БУТКОВА А.Ю, студент, м. Харків, НТУ «ХПІ»

ПЕРСПЕКТИВНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОЇ МОДЕЛІ УКРАЇНИ

Світова економіка зазнала радикальної структурної трансформації, що спричинило суттєве зростання значення наукомістких, високотехнологічних виробництв, для яких визначальним є інтенсивне використання знань і широке впровадження інновацій у різні сфери економічного життя. Вхідження України у високотехнологічне конкурентне середовище зумовило потребу у формуванні інноваційної моделі розвитку національної економіки, яка є фактично неодмінною умовою побудови ефективної економіки, конкурентоспроможної на світових ринках. У зв'язку з цим, чітко видно необхідність аналізу розвитку інноваційного потенціалу країни та впровадження методів забезпечення його подальшого розвитку.

Сьогодні рівень економічного розвитку визначається не стільки масштабами виробництва, скільки його інноваційною спрямованістю і гнучкістю управління.

Одним із найбільш важливих механізмів, що забезпечує інноваційні процеси ресурсами для їх розвитку, слугує венчурне фінансування. Як показує світовий досвід, важливою формою фінансування інноваційних проектів є венчурне підприємництво, що стимулює інноваційні процеси на окремо взятому підприємстві, а також позитивно впливає на ринок інновацій загалом: стимулює до зростання рівень професіоналізму персоналу, підвищує рівень конкуренції та підвищення наукового та виробничо-технічного рівня.

Поняття венчурного підприємництва найповніше характеризують Глэдстоун Д., Глэдстоун Л., які наполягають, що венчурне фінансування характеризує підвищений рівень підприємницького ризику, а також особливі методи його розподілу